WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 36 7 SEPT. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

PUK en Max zijn weer naar school en zoals leder jaar zijn ze ijverig begonnen om een wit voetje bij de juffrouw te halen. Meestal mogen ze samen het bord schoonmaken en krijgen ze allebei 'n plaatje; want juf heeft best in de gaten dat ze anders hevige ruzie zullen krijgen. Want Puk en Max zijn heel erg jaloers op elkaar en ze kunnen het niet uitstaan, als de een meer plaatjes heeft dan de ander.

Maar nu had Puk vorige week griep en in die tijd gedroeg Max zich zo voorbeeldig op school, dat hij twee keer het bord mocht schoonmaken en drie plaatjes kreeg. Al, wat was Puk jaloers! Hij had zo wel uit z'n bed willen springen om weer naar school te gaan. Daar kwam nog bij, dat Max hem er een klein beetje mee plaagde. „Huh, huh, lekker! Ik heb meer plaatjes dan jij-ij!" liep hij triomfantelijk met zijn winst te pronken. „Je haalt me hoolt meer in en dan krijg ik op mijn rapport een mooier cijfer voor gedrag dan jij!"

Al was Puk nog zo boos, hij kon er toch niets aan doen. „Zondag mag je even buiten en dan maandag weer naar school," had de dokter gezegd.

Maar oom Mickey werd boos op Max. „Wees liever blij dat jij gezond bent," bromde hij. „Als je zo prast, word je misschien zelf ook wel ziek!"

's Maandags liepen ze samen weer naar school. Maar in de loop van de morgen fluisterde Max tegen Puk: „Ik voel me zo rear, Puk, alles doet zeer aan me!" — „O, dan krijg je vast ook griep," antwoordde Puk.

En ja, hoor, 's middags lag Max met koorts in bed. De volgende dag kwam Puk uit school. „Ik heb een plaatje verdiend, Max, maar ik vind het helemaal niet leuk." — Daar begreep Max niets van. „Nu kun je me juist weer inhalen. Vind je dat niet fijn?"

„Nee, hoor, want als ik het fijn ga vinden om jou in te halen, krijg ik volgende week natuurlijk weer griep!" — Achter de deur stond oom Mickey zachtjes te lachen. „Mooi zo," dacht hij. OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 36

Je ziet hier twee rijtjes lettergrepen. De tweede rij staat in de goede volgorde, de eerste niet. Bij elke lettergreep uit de tweede rij moet je nu de bijbehorende lettergreep uit de eerste rij zoeken, zodat er op iedere regel goede woorden komen te staan. Heb je alles op de juiste wijze gerangschikt, dan zul je zien dat de beginletters van de woorden, van boven naar beneden, de naam vormen van iets wat je bij sommige spelletjes gebruikt. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die voor 12 september 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam; als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zorg er voor dat op de kaart duidelijk je naam en adres staan en vermeld in de linkerbovenhoek (adreszijde) „Oplossing 36". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNEKE OOSTERHUIS, OVERSCHILD. En hoe bevalt het je in de nieuwe klas, Anneke? Want ik twijfel er niet aan, dat je bent overgegaan. Zeg, ik ben benieuwd wanneer ik het eerste briefje van je kleine broertje krijg.

BENNIE ROOSENTHALER, HEEZE. Zeg, Bennie, er staan iedere week al drie vervolgverhalen in de **Donald Duck**. En van Donald en de neefjes staan ook vaak lange verhalen in ons weekblad. Fijn, dat je er zo van geniet. Dag, Bennie!

FRANCIEN REIJNGOUDT, ST. PHILIPSLAND. Nou, ik dacht al, waar blijft die brief van Francien nou. Maar eindelijk, ja hoor, daar was-ie. Het is helemaal niet gezond om veel te snoepen. Je krijgt er zo'n lelijk gebit van!

WILCO ANALBERS, HENGELO. Natuurlijk mag jouw zusje mij schrijven. Heb je een fijne vakantie gehad, Wilco? Waar ben je allemaal naar toe geweest? Nog een jaar en dan ben je van school af, hè? Weet je al wat je dan gaat doen?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Daag!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag no. 29 zijn:

1e prijs: horloge: **I. Ros, Rotterdam;**

2e prijs: vier-kl. ballpoint: Jelle Wobbers, **St. Jac. Parochie;**

3e prijs: tafeltennisspel: Thea Pepermans, **Schinnen;** Adri Suykerbuyk, **Rucphen;** Greetje de Jong, **Hollum-Ameland;** Michiel v. Blommestein, **Heemstede;** Vera Jacobs, **Merksem-Belg.;** Wim v. Dingen, **Eelde;** Liesje Brands, **Drachten;** Jan Zwaag, **Aardswond;** Geurl Minne, **Wekerom;** H. Tammer, **Amersfoort;** Doosje postpapier: Klaas v. d. Sluys, **Hekelingen;** Ynke de Jong, **Sneek;** Gerrit v. d. Weide, **Enschede;** Trieneke Haverkamp, **Nunspeet;** Peter Overman, **Tilburg;** Mariette Krol, **Oegstgeest;** H. Cruijsen, **Dreumel;** M. Gosen, **A'dam;** M. Pol, **Slikkerveer;** A. de Boer, **Sneek;** W. Kunst, **Assen;** Elly Brugel, **Kruiningen;** Jan Voskamp, **Hazerswoude;** Paula Baak, **Nieuw-Vennep;** Carl Everise, **Chartres, Fr.;** Catharina de Jeer, **Leenwarden;** Henk v. d. Klis, **Oudewater;** Annie Berends, **Harderwijk;** Simon Burgerhout, **Leiden;** Ansje Verheijen, **Arnhem.**

De oplossing van prijsvraag 34 is: ADELAAR.

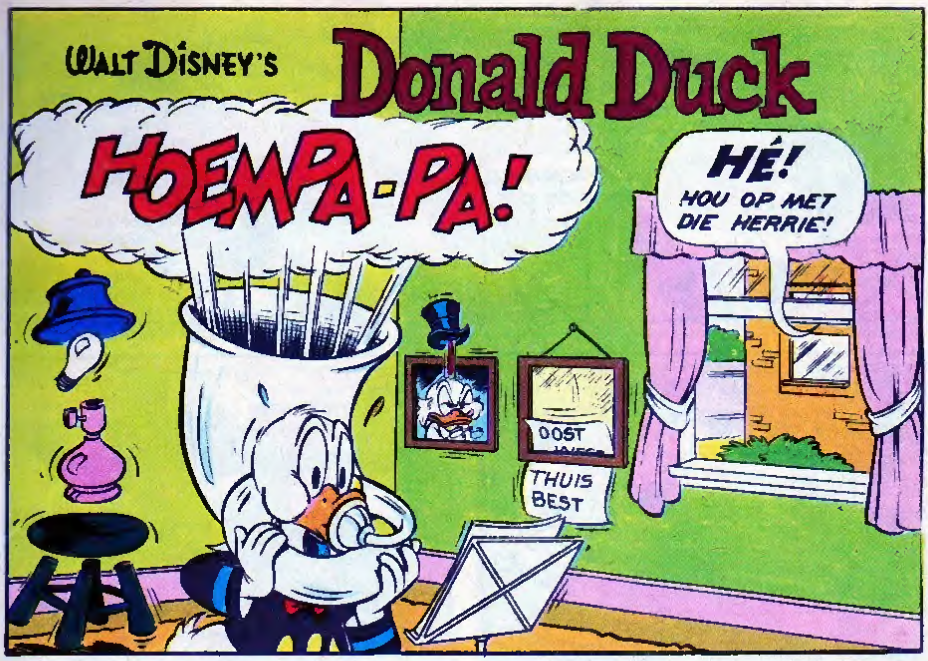
WALT DISNEY'S
Donald Duck
HOEMPA-PA!
HÉ! HOU OP MET DIE HERRIE!
OOST
THUIS BEST

Hé, zeg, jij door met die tubo...
Ho... nog een muziek-liefhebber!

Alsje-blieft!
Verhip! Die kerel wil mijn muzikaliteit onder water zetten! Ik zal 'm!

Het volgende nummer zal ik speciaal voor jou spelen, knoop! Hier komt „De mooie blouwe Donou"!

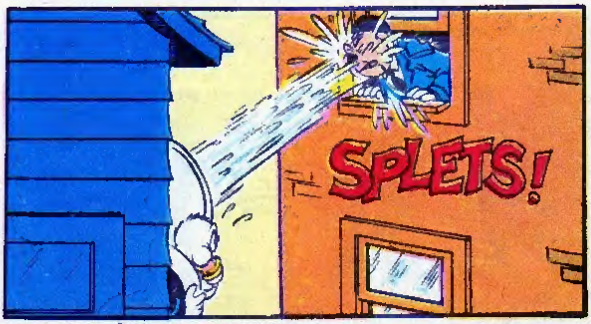
SPLETS!

En nu zal ik weer eens een klassiek stuk spelen!
HOEMPA-PA! HOEMPA! HOEMPA!!
AFSCHUWELIJK! HOU OP!
We moeten iets gaan ondernemen tegen die afschuwelijke herrieschopper!
Doe open!
KLOP! KLOP!
Over belangstelling heb ik geen klagen!
Grijp die tuba, mannen!
KRRAK!
EEN... TWEE... HUP!
Jullie krijgen die tuba niet in handen!
Nou, op die manier krijgen we hem nooit te pakken!
Maar nu kan hij er niet zoveel lawaai mee maken!
Wat?! Ze hebben de haempa-pa eruit getrokken!
FWIEP!
Zeg, Donald, ga je mee kamperen? Ik heb al mijn spullen al ingepakt!
Wat?

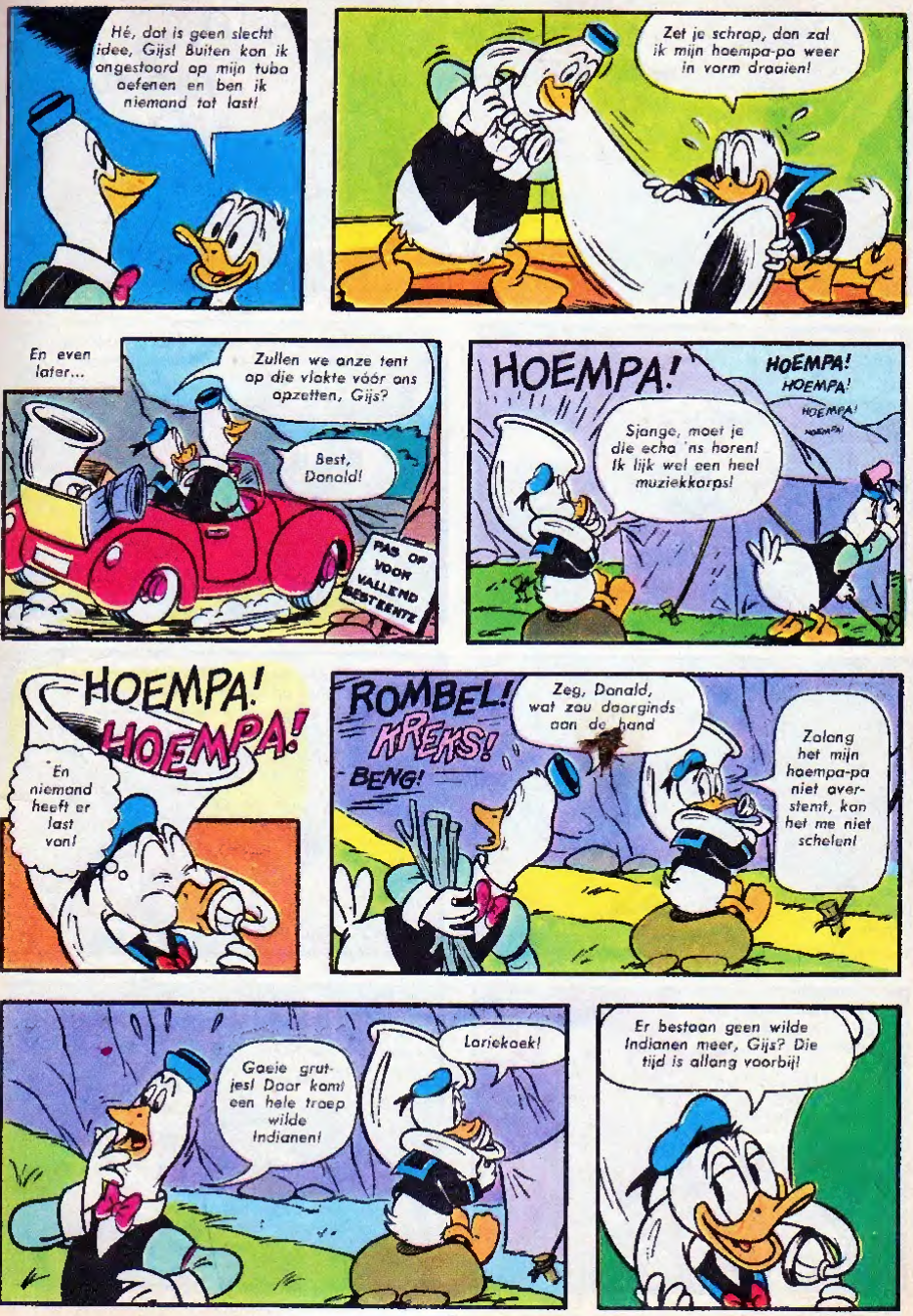
Hé, dat is geen slecht idee, Gijs! Buiten kon ik ongestoord op mijn tuba oefenen en ben ik niemand tot last!
Zet je schrap, dan zal ik mijn hoempa-pa weer in vorm draaien!
En even later...
Zullen we onze tent op die vlakte vóór ons opzetten, Gijs?
Best, Donald!
PAS OP VOOR VALLEND BESTEENTE
HOEMPA!
HOEMPA!
HOEMPA!
HOEMPA!
Sjonge, moet je die echo 's horen! Ik lijk wel een heel muziekkorps!
HOEMPA!
HOEMPA!
En niemand heeft er last van!
ROMBEL!
KREKS!
BENG!
Zeg, Donald, wat zou daarginds aan de hand
Zolang het mijn haempa-pa niet averstemt, kan het me niet schelen!
Gasie grutjes! Daar komt een hele troep wilde Indianen!
Lariekoek!
Er bestaan geen wilde Indianen meer, Gijs? Die tijd is allang voorbij!

O ja? Nou, ik vind anders dat deze Indionen er wild uitzien! Kijk maar!
Door zijn hoempa-bleekgezicht! Ugh!
HELP!
OEP!

Hierheen! Dan jij zien kunnen wat jij met ons kamp gedoon hebben!
M-maar ik-ik-w-weet echt van niets!

Door al jouw gehoempapa zijn er lowine op ons dorp gevallen! Dorp nu verwoest zijn!

Op welk dorp? En waar?

Precies onder deze keien! Gelukkig wij hebben op tijd de wijk genomen!
(Slik!) Eh... het spijt me erg, luil

Jij ervoor zorgen dat het weer goed komen!
Maar kijk alsjeblieft niet zo alsof je me wilt scalperen!

(Kreun!) Hier ben ik m'n leven lang mee bezig... als, ik het zolang volhoud.

Atii! Kijk door! Er goud in die steenlowine zitten!
Wat?

Jij weg wezen, Duck!
Over wispelturige mensen gesproken!

Jouw getoeter schijnt toch in de smook te zijn gevollen!
JAHOE!
WOE-WOE!
JIPPIE!
Ze stoon wel een heel andere toon aan!

Laten wij de strijdbijl begraven en voor altijd goede vrienden zijn!
Graag, opperhoofd!

Dan wij zullen nu vredespijp roken om vriendschap te bezegelen!

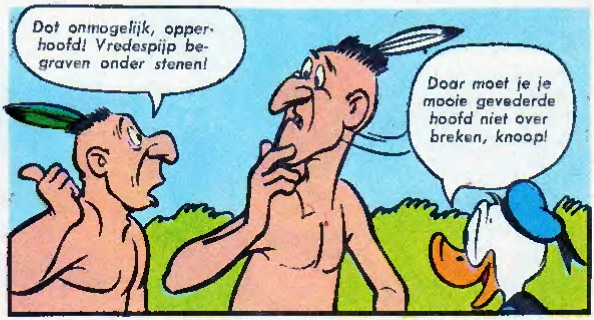
Dat onmogelijk, opperhoofd! Vredespijp begraven onder stenen!
Daar moet je je mooie gevederde hoofd niet over breken, knoop!

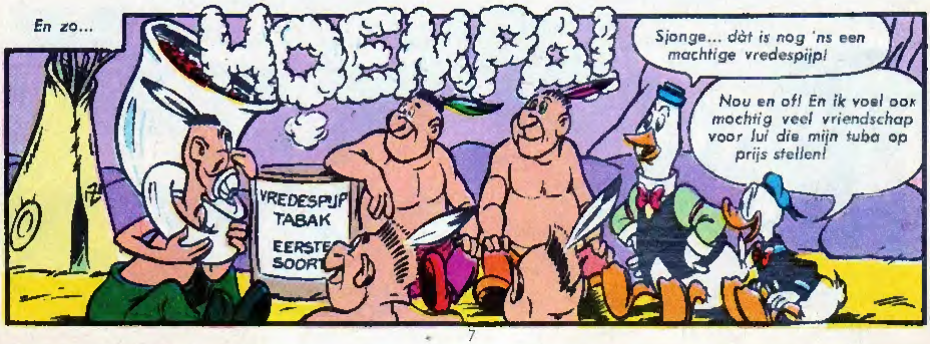
En zo...
HOEMPF!
VREDESPIJP TABAK
EERSTE SOORT
Sjonge... dèt is nog 'ns een machtige vredespijp!
Nou en of! En ik voel ook mochtig veel vriendschap voor lui die mijn tuba op prijs stellen!

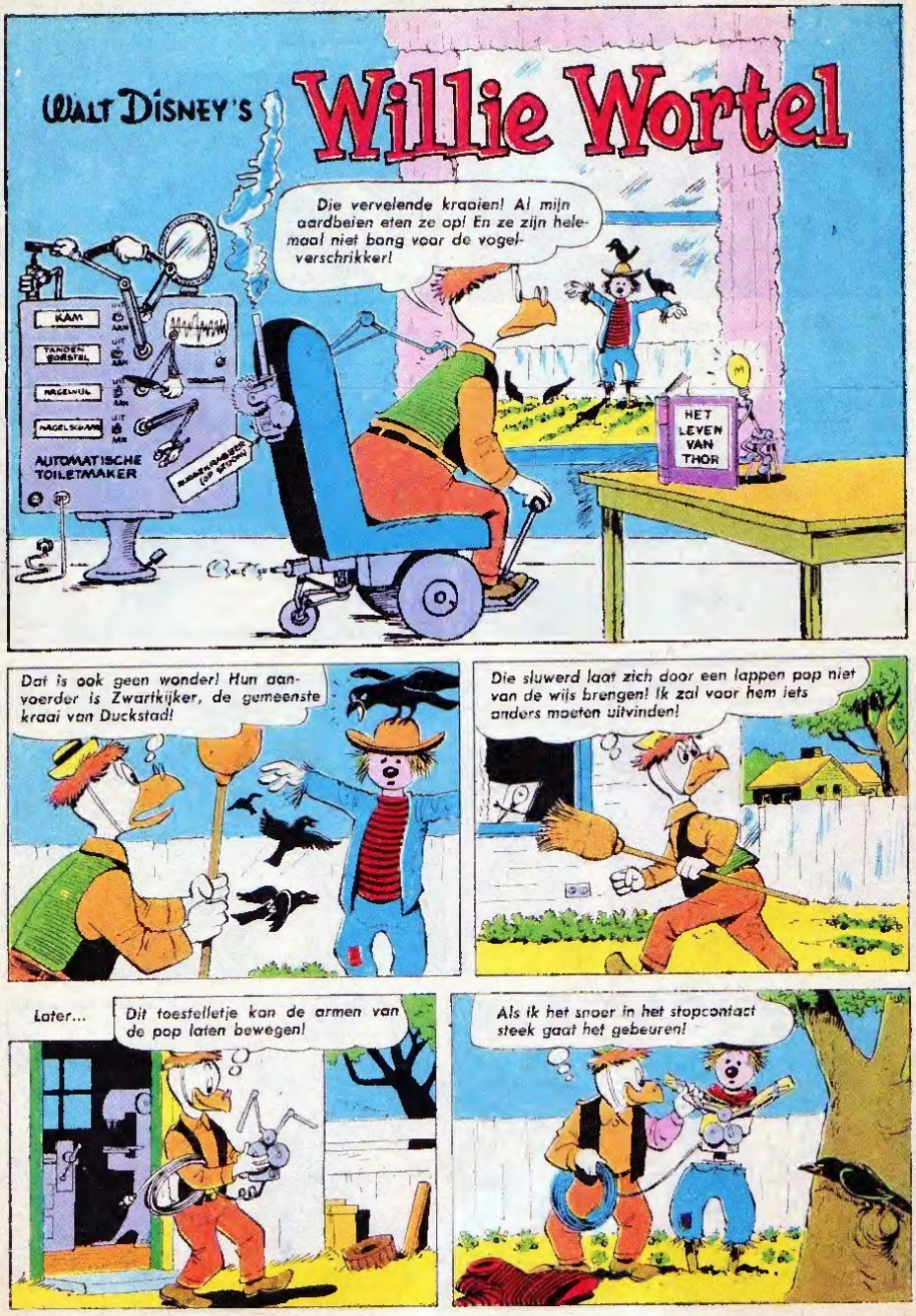
WALT DISNEY'S
Willie Wortel
Die vervelende kraaien! Al mijn aardbeien eten ze op! En ze zijn helemaal niet bang voor de vogelverschrikker!
KAM
TANDENBORSTEL
NAGELVIJL
NAGELSCHAAR
AUTOMATISCHE TOILETMAKER
HET LEVEN VAN THOR
Dat is ook geen wonder! Hun aanvoerder is Zwartkijker, de gemeenste kraai van Duckstad!
Die sluwerd laat zich door een lappen pop niet van de wijs brengen! Ik zal voor hem iets anders moeten uitvinden!
Later...
Dit toestelletje kan de armen van de pop laten bewegen!
Als ik het snoer in het stopcontact steek gaat het gebeuren!

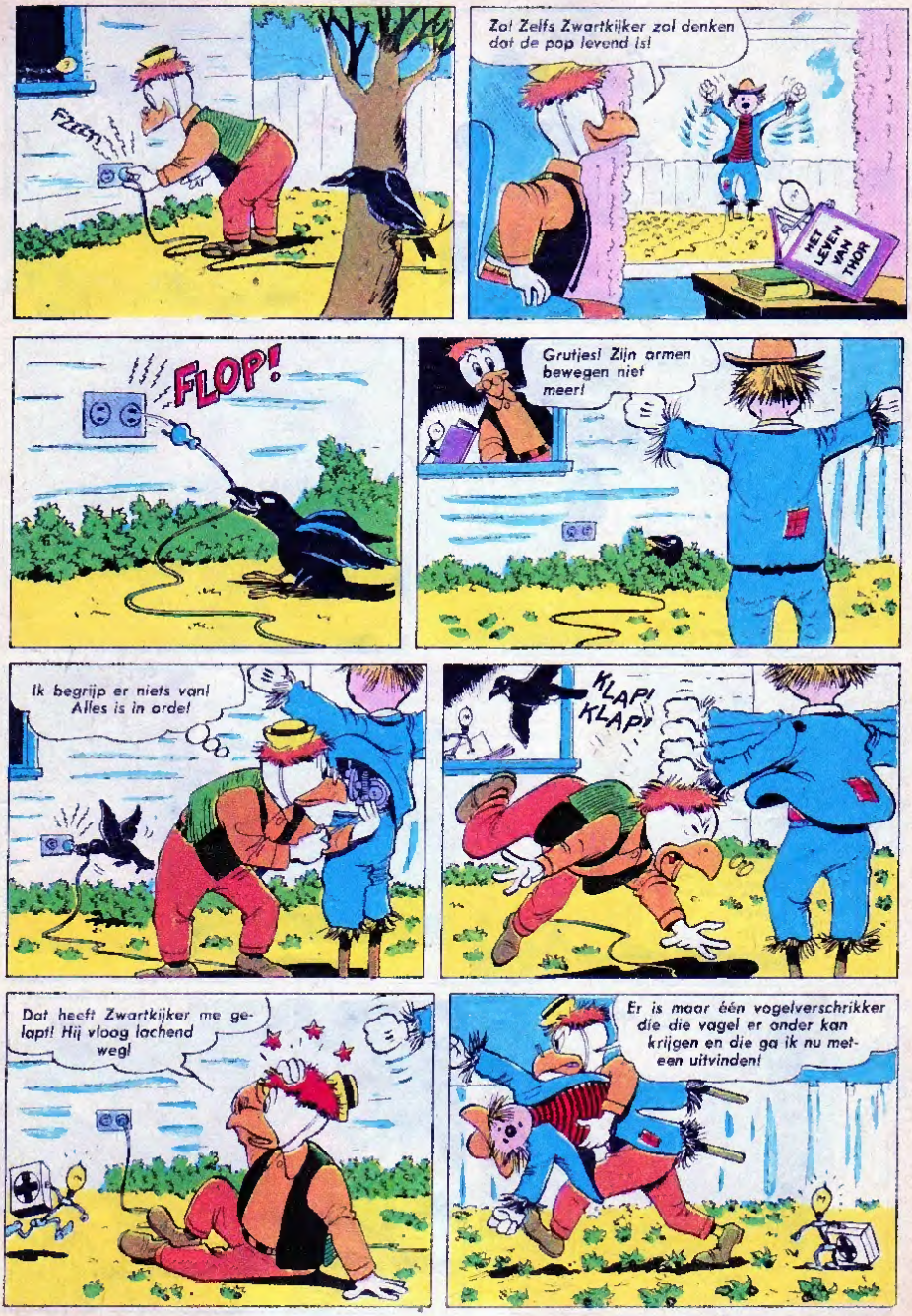
FZZZT
Zo! Zelfs Zwartkijker zal denken dat de pop levend is!
HET LEVEN VAN THOR
FLOP!
Grutjes! Zijn armen bewegen niet meer!
Ik begrijp er niets van! Alles is in orde!
KLAP! KLAP!
Dat heeft Zwartkijker me gelapt! Hij vloog lachend weg!
Er is maar één vogelverschrikker die die vogel er onder kan krijgen en die ga ik nu meteen uitvinden!

KRA! KRA!
KRA!

ZOEM!

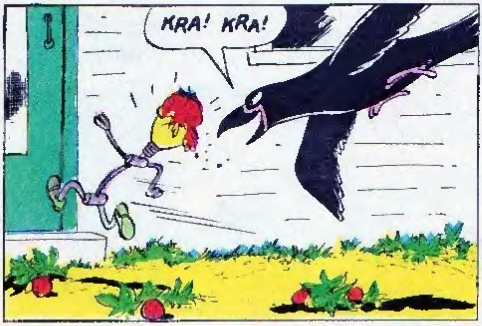
KRA! KRA!

HET
LEVEN
VAN
THOR

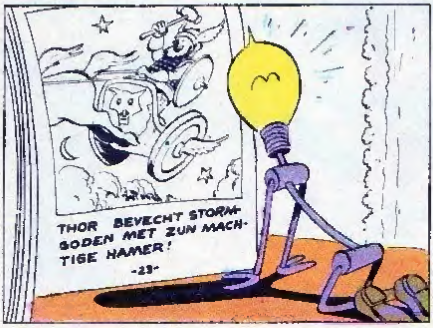
THOR BEVECHT STORM-
GODEN MET ZIJN MACH-
TIGE HAMER!
-23-

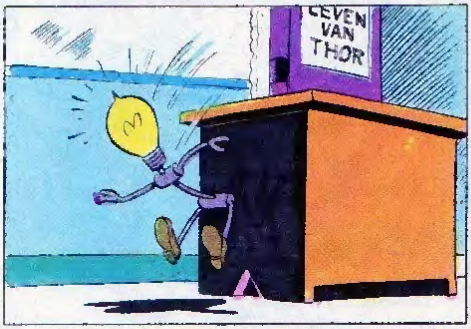
VAN
THOR

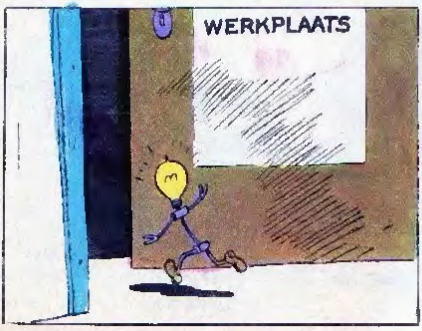
WERKPLAATS

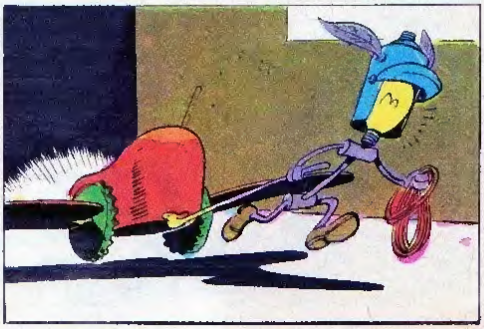

POSTDUIVEN
ZOEF!
KAKA!
KA!
KA!
ZOEM!
U VERLAAT DUCK ZÔNE
GANZEN ZÔNE
Hé, waar zijn de kraaien gebleven?
Nu heb ik de meest woeste vogelverschrikker uitgevonden die ooit vuur heeft gespuwd en nu is er geen vogel meer om te verschrikken!
Ik hoor zelfs in de verte geen gekraai meer!
Grappig! Je zou bijna denken dat iemand anders de kraaien in één keer de grens over heeft gejaagd!

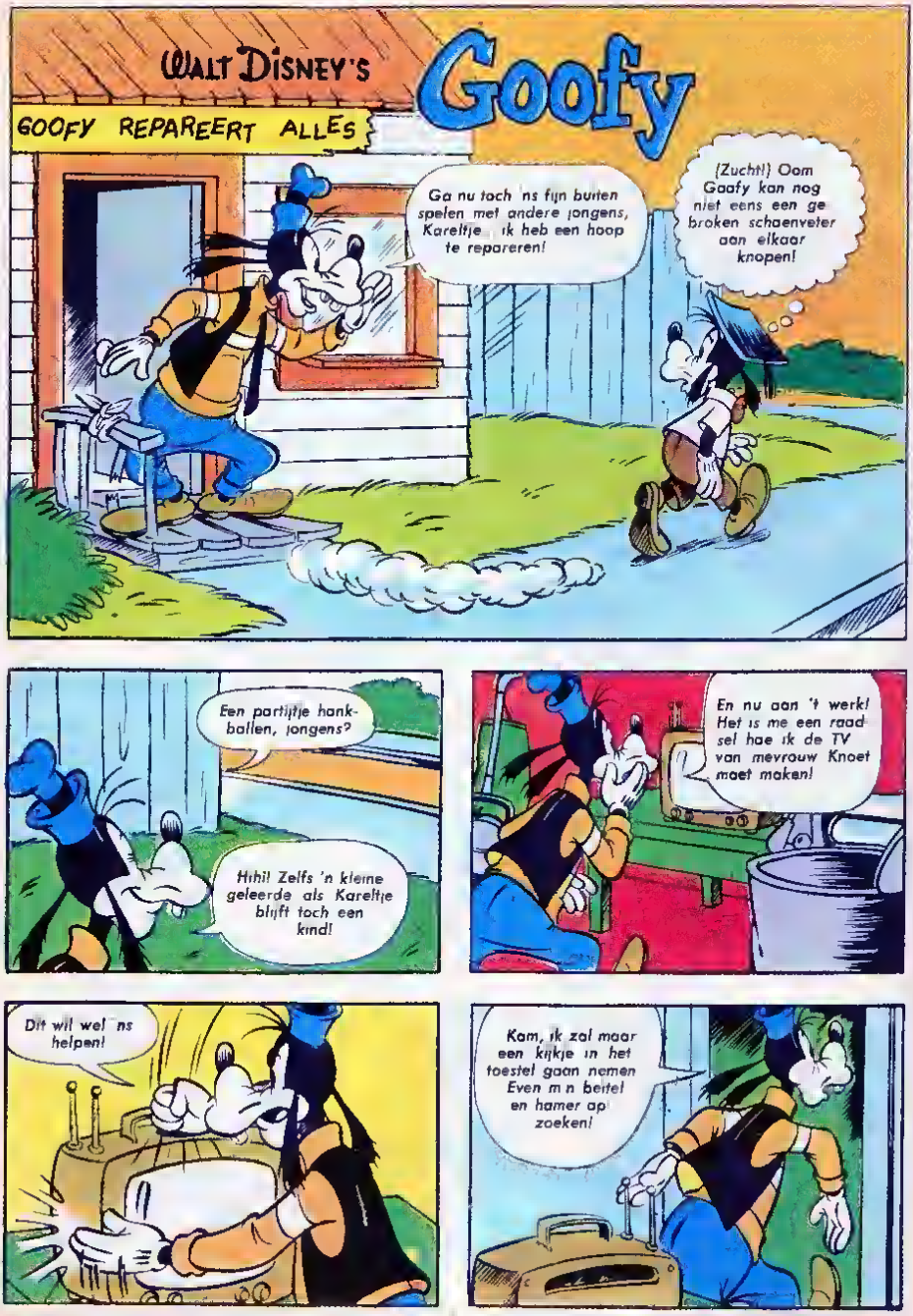
WALT DISNEY'S
Goofy
GOOFY REPAREERT ALLES
Ga nu toch 's fijn buiten spelen met andere jongens, Kareltje, ik heb een hoop te repareren!
(Zucht!) Oom Goofy kan nog niet eens een gebroken schaenveter aan elkaar knopen!
Een partijtje hankballen, jongens?
Hihi! Zelfs 'n kleine geleerde als Kareltje blijft toch een kind!
En nu aan 't werk! Het is me een raadsel hoe ik de TV van mevrouw Knoet moet maken!
Dit wil wel 's helpen!
Kom, ik zal maar een kijkje in het toestel gaan nemen. Even m'n beitel en hamer opzoeken!

Natuurlijk doet het er eigenlijk niet veel toe of ik ze nou zoek of niet

De dingen die ik onderhanden neem gaan altijd op een of andere manier vanzelf weer werken zonder dat ik ze uit elkaar haal!

Je geld of je leven, knaap, anders moet ik schieten!
Goeie grutjes! En dat nu ik vol komen blut ben!

Is een schuldbekentenis ook goed?
Schiet op! Ik heb geen eeuwen tijd!

Nou, kamt er nog wat van? Geef op, zeg ik je, anders ben je er geweest!
SCHULD BEKENTENIS
Lieve help! Het gaat menens worden, geloof ik!

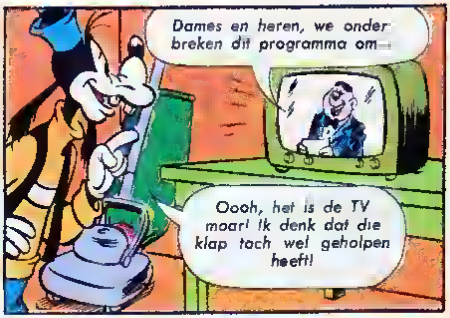
Dames en heren, we onderbreken dit programma om...
Oooh, het is de TV maar! Ik denk dat die klap toch wel geholpen heeft!

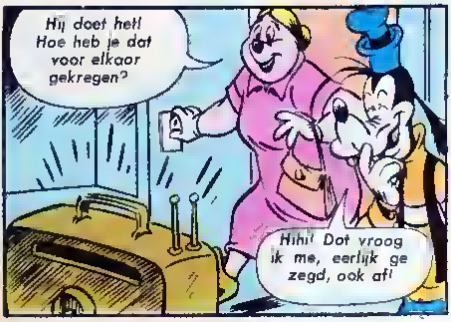
Hij doet het! Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?
Hihi! Dat vroog ik me, eerlijk ge zegd, ook af!

Bedankt hoor, en tot ziens!
Dag hoor, en ook bedankt!
Zo gaat het ongeveer iedere dag in Goofy's werkplaats!

Maar op deze speciale avond..
Hmm! Ik vraag me af hoe Koreltje het klaarspeelt er zo netjes en schoon uit te zien, terwijl de andere jongens vuil thuis komen!

Wat heb je vandaag gedaan, Koreltje? Heb je fijn met de jongens gevoetbald?
Eh... ik heb vandaag een heleboel leuke dingen gedaan, oom Goofy!

Ze zien er nog net zo uit als toen hij ze vanmorgen aantrok! Ik zal hem morgen eens in de gaten houden!
Z

En de volgende morgen...
Ga met de andere jongens spelen, dan kan ik rustig werken, Koreltje!
Tot straks, oom! Hallo! Dag, jongens!

Oef! Trop toch niet zo hard, Henkie!
Die kleine boekenwurm doet net alsof hij speelt!

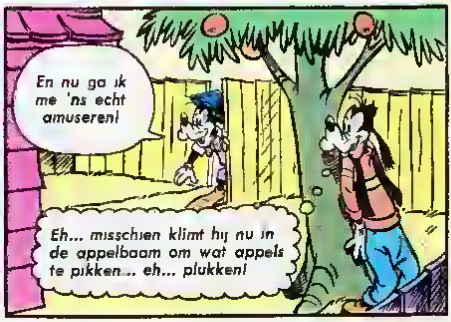
En nu ga ik me 'ns echt amuseren!
Eh... misschien klimt hij nu in de appelboom om wat appels te pikken... eh... plukken!

Oom Goofy is nergens te zien, de kust is veilig!
Hihi! Ik denk dat hij wat koekjes uit de trommel gaat pakken!

Ik vind niets zo leuk als mijn kennis van machines en techniek op de proef te stellen!
Wat? Vindt hij dat soort werk LEUK?

Bovendien bewijs ik mijn oom er een dienst mee... als ik niet achter z'n rug alle klusjes deed, zou hij z'n klanten kwijtraken!
N-nee, dat niet!
WRRR!
Boe hoeooe!
Lieve help! Als dat oom Goofy niet is!
Toe nou, oom, u bent toch geen klein kind meer?
(Boe hoe!) Het is een vernedering als een vent z'n kleine neefje nodig heeft om een boterham te verdienen!
Het spijt me dat ik u heb bedrogen... maar vindt u het goed als we er niet meer over proten en de rollen omdraaien?
Natuurlijk vind ik dat goed!
En zo gezegd, zo gedaan...
Ha... nu zijn we allebei tevreden!
Maar een poosje later...
(Kreun!) Ik heb er helemaal niet op gerekend dit soort reparatiewerk te krijgen!
Er is niets aan om de kleren van een uit zijn krachten gegroeide jongen netjes te houden!

Pipo in het Land van 1001 dag

WAT ER GEBEURDE.

Het land Kierewiet wordt onveilig gemaakt door een raar vliegend spook. Oh Boeboe. Pipo doet een paar aanvallen op die griezel, maar pas de derde keer ontdekt hij dat het de twee kaliefs Omar en Kassa zijn, die voor spook spelen. Ze hebben een tapijtje met buitenboord motor gebouwd en vliegen daarop om de beurt iedere nacht over de stad en het paleis om de mensen hun geld af te persen. Pipo en Poef bouwen samen stiltetjes net zo'n tapijtje en Pipo doet daarmee een luchtaanval op het spook-tapijt van de kaliefs. Hij dwingt hen tot het maken van een noodlanding in de tuin van het paleis. Het spook blijkt dit keer Kalief Kassa te zijn, maar als Pipo al denkt dat hij gewonnen heeft, horen ze dat Kalief Omar gevlucht is, mèt de kleine Poef!

SAPPERDEMALLE-MOSTERDPOT!' roept Pipo. „Dus kaliefmeneertje Omar is er pijlsnel vandoor gegaan! Dat is niet zo erg — opgeruimd staat netjes — maar hij heeft de kleine Poef meegenomen en dàt is een nare streek! Wat moet ik nu beginnen?"

„Bazel geen onzin, bleke paljas," roept Kalief Kassa. „Geef eerlijk toe dat ge verloren hebt! Wat ge te doen hebt is heel eenvoudig: haal tienduizend goudstukken uit de clubkas van dit paleis. De namaak-sjeik kan daar gemakkelijk over beschikken! Laat mij voorts weer vrij, dan keert de kleine Poef terug, zoals mijn trouwe vriend Omar u schrijft!" Pipo knikt, hij haalt twee ballonnetjes uit zijn zak en zegt: „In de eerste plaats mogen wij niet aan het geld van de echte Sjeik komen en in de tweede plaats zou het zonde zijn om het aan twee van zulke akelige krentenbroden te geven. Het lijkt mij beter als ik je vriendje Omar zelf achterna ga en hem Poef afpak!" „Ha-ha!" roept Kalief Kassa, terwijl hij blij in zijn dikke handen klapt. „Wat n erg grapje! Je kunt Kalief Omar niet inhalen, want je weet niet eens waarop hij reist en waarheen hij gaat!" „Neenee," zegt Pipo, „dat weet het niet, maar jij weet het wel, meneertje Kassa! En jij gaat het me nu vertellen!" „Nooit!" roept Kalief Kassa, „al geeft ge me duizend stokslagen en geen krentjes in mijn pudding, ik verraad mijn vriend Omar niet! Eh... wat doe je nou?" Kalief Kassa wordt wit om zijn neus en dat is geen wonder! Pipo blaast de twee ballonnetjes keihard op, er kan geen zuchtje meer bij. En dan bindt hij de ene ballon aan de neus van Kalief Kassa en de andere aan zijn rechteroor. De kalief begint zo bard te klappertanden, dat Mammaloé medelijden met hem krijgt, maar ze bemoeit zich er niet mee, want het is voor de goede afloop van dit avontuur! „Meneertje het lastige krentenbrood," roept Pipo, „als je me nu niet dadelijk vertelt waar je vriendje Omar naar toe is, dan... dan laat ik die ballonnetjes midden in je gezicht uit elkaar klappen en dan zal je het nog drie weken horen na-suizen in je malle hoofd, begrepen?" Kalief Kassa begrijpt dat het geen zin heeft om te gaan jammeren en bij kiest de wijste partij. „T-Tegen zo'n m-maatregel kan ik niet op," stamelt hij. „Ik zal alles v-vertellen! In de hoogste toren is een verborgen lift! Daarmee bent u — oh ijselijke clown — aan nu de kleine Poef weer, ontvoerd naar de stallen! In de stal staat het snelste rijdier ter wereld!

Tekeningen door WIM MEULDIJK

DE HARDLOOP-WEDSTRIJD

Daarop is de wijze Omar met Poef gevlucht in de richting van onze schuilplaats, de Oase Brom-El-Nozum! Ik heb gezegd en alles verraden, ohoh, wat zijn de tijden slecht! Alles is de schuld van die stomme wijze Omar. Ik wist wel dat het op een dag zou mislopen. Tutu-tu, wat jammer van ons mooie plannetje en van alle uren die we besteed hebben aan het maken van ons vliegende-spook-tapijt, ohoh-oh!" Pipo trekt zich niets aan van het gejammer van Kallef Kassa, de man wordt door de zwarte knechten weggebracht en opgesloten en Pipo rent met zijn familie en zijn vrienden op zijn hielen naar de stallen. „Jaja," zegt hij, als ze bij het licht van een ollelampje zien dat er niets te zien is, „er staat hier beslist geen witte kameel meer! Kalief Omar is er dus op de rug van dat beest vandoor gegaan, dat is duidelijk! Zeg, wat is dat eigenlijk voor een beest?" Prinsas Fatamina steekt haar vingar op. „Dat kan ik u vertellen, heer clown," zegt ze. „Mijn vader de Sjeik heeft de witte kameel gekocht voor vele goudstukken van de Emir van Dagbad om hem prijzen te laten winnen als randier op wedstrijden in de grote wereldsteden! Maar nergens wilde men een kameel toelaten op de paarderennen en dus heeft mijn papa de witte kameel maar voor zichzelf gehouden als hij eens snel een eindje om wilde! Want snel is de witte kameel, sneller dan de woestijnwind, vlugger dan 't water van de waterval! Het is 'n wonderdier!" „Sapperdaflap," bromt Pipo. Kallaf Omar wist dus wel hij deed toen hij ar op de rug van die draafbult vandoor ging! Op diezelfde manier hebben ze mij dus ook ontvoerd naar dat krokodillen-eilandje en naar dat rovers-berglandl Nu ik het weet, is het te laat! Hoe haal ik Omar en Poef op die snelle kameel in? Met een motorfiets kom je niet snel vooruit in het zachte zand van de grote woestijn!" Pipo wordt op zijn schouder geklopt en op hetzelfde ogenblik dat hij naar Alitralia kijkt, weet hij wat die man wil gaan zeggen. „Clown-oh-clown," zegt Alitralia. „De poten van de witte kameel van Dagbad zijn snel," maar de voeten van uw nederige dienaar staan geheel tot uw beschikking! Als gij wilt kunt u plaats nemen op mijn schou-oh-schouders!" Pipo drukt zijn hoedje vaster op zijn hoofd en klimt op de rug van de bekende kelhardloper! „Kan dat nu wel, Pipo?" zegt Mammaloe. „Meneer Alitralie is toch geen renpaard? En het is midden in de nacht!" „Mammaloe," zegt Pipo, „het is altijd tijd voor het vangen van rare krentenbroodmannetjes en Alitralie is nog beter dan een renpaard, want hij loopt op twee benen en kan praten! Vooruit, trouwe zand-spurter, rennen wat je rennen kan, achter die wonderkameel aan!" Langs een weg van lampen en brandende toortsen verlaat Alitralie met Pipo op zijn schouders het paleis van de Sjeik, een minuut later zijn ze de bewoonde wereld al uit, de wijde vlakte van de Hasara-woestijn ligt voor hen! „Het is knap dat je hier de weg kent, Alitralie," zegt Pipo. „Voor mij ziet al dat zand er precies eender uit! Gaan we goed?" Alitralie wijst naar de grond en nu ziet Pipo het ook de voetafdrukken van een kameel, dit is dus precies de weg die de vluchtelingen gegaan zijn. De maan staat rond aan de hemel en hij lijkt nóg holler van verbazing over dat rare schouwspel van de Oosterse hardloper die met een clown op zijn rug over de vlakte snelt! Zoiets ziet zo'n maan ook niet elke nacht! De uren verstrijken, Alitralie loopt zonder stoppen vele kilometers en Pipo zit maar zo'n beetje te knikkehollen en praat niet te veel met zijn drager, want die heeft z'n adem hard nodig! Bovendien is het 's nachts ijzig koud in de woestijn en een clown vangt veel wind, hij zit lelijk op de tocht! Maar de maan verdwijnt en zodra de zon [illegible] bol over de horizon steekt, [illegible]eert de warmte over de woestijn en Pipo gaant dankbaar en [illegible] [illegible] staat Alitralie stil [illegible] om zijn schoenen [illegible] die al bijna helemaal [illegible] door het [illegible]. Pipo [illegible] een paar diepe [illegible] als ochtendgymnastiek [illegible] geeft Alitralie een [illegible] en dat [illegible] hun [illegible] ontbijt, want brood [illegible] ze niet meegenomen! Een klokje uit zijn zeldzaam geeft Alitralia echter voldoende [illegible] om verder te rennen en [illegible] weer op zijn schouders [illegible]. „Het spijt me, dat ik niet [illegible] kan lopen als een baas, meneer de Pipolie, anders mocht je wellicht [illegible] zitten! Zeg, zijn we [illegible] bij [illegible] schuilplaats af, [illegible] Oase Brom-El-[illegible]?" [illegible] Heb [illegible] [illegible] [illegible], heer clown." Roept Alitralie. „Over enkele minuten moeten wij reeds iets zien-ch-zien!" Pipo begint vrolijk te zingen het is duidelijk dat het goed gaat met dit avontuur. Een paar minuten later ziet Pipo inderdaad iets aan de linkerkant. „Kijk daar!" roept hij. „Ik zie palmen! Dat moet die plek zijn! En daar ook en aan die kant ook! He hoe kan dat nu?" Alitralie staat verschrikt stil. „Dat kan niet echt zijn!" roept hij. „Dit alles is gezichts-oh-gezichtsbedrog." „Geen Pipo dat zijn allemaal luchtspiegelingen! De trillende lucht weerkaatst het beeld! Dat wordt moeilijk, wat is nu de echte Oase?"

illustraties van JAN WESSELING

Volgende week: DE GROTE VERGISSING VAN KALIEF OMAR!

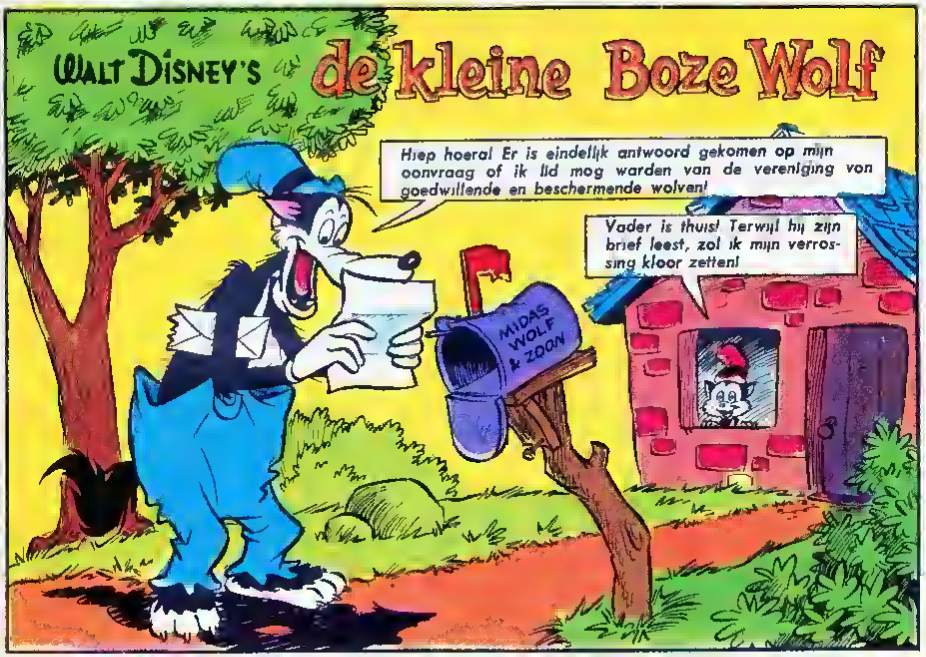
WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
Hiep hoera! Er is eindelijk antwoord gekomen op mijn oonvraag of ik lid mog warden van de vereniging von goedwillende en beschermende wolven!
Vader is thuis! Terwijl hij zijn brief leest, zol ik mijn verrassing kloor zetten!
MIDAS WOLF & ZOON

De installering von nieuwe leden zol vonavond ploatshebben nodot zij de praeven van bekwaamheid hebben afgelegd!

Oeil Ik weet hae ruw 't er doorbij kan toegoon! Laot me 'ns kijken wot er moet gebeuren...

Dit joor zullen we het de kandidaten wat mokkelijker moken! Ze mogen een keus daen uit de oroeven die hieronder stoon vermeld

Te weten drie emmertjes water halen, zokdoekje leggen (niemond zeggen!) of de tafel van zeven keer heen en terug!

Nou, da's niet moeilijk! Ik kies natuurlijk het makkelijkste!

Wat zal Wolfje er wel van zeggen? Lieve help, waar komt die herrie vandaan?
RIKKETIK! TIK!
WOMP!
KREKS!
BOEM!

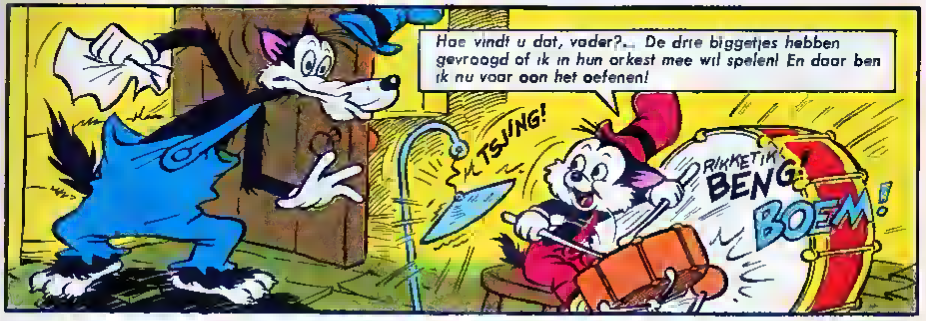
Hoe vindt u dat, vader?... De drie biggetjes hebben gevroagd of ik in hun orkest mee wil spelen! En daar ben ik nu voor aan het oefenen!
TSJING!
RIKKETIK
BENG!
BOEM!

Bah! Alleen maar tijdverspilling!
Nee, hoor! U zult 'ns zien hoeveel geld we verdienen als we op allerlei feestjes gaan spelen!

Ik wil het niet meer horen en daarmee uit! Doe die herrieschappers onmiddellijk de deur uit!
Houd u toch kalm, vader!

U hoeft niet zo'n drukte te maken, want ik heb al afgesproken dat ze weggaan!
Dat is je geroden ook!

Wilt u tegen de lui die het slagwerk komen halen, zeggen dat ze het naar dit adres moeten brengen?
GRINTWEG
313

Vader probeert altijd mijn plezier te vergallen!
Slagwerk? Hmmm!
GRINT WEG 313
Hé, dit is het adres van de drie biggetjes! En moet dáár dit... eh — slagwerk heen gebracht worden?
GRINT-WEG 313
Alle vette biggetjes aan het braad spit! Dit brengt me op een fantastisch goed ideel Haha!
GRINT WEG 313
Even later...
De biggetjes zijn daar het dolle heen! We moeten vast ergens spelen!
Jippie! Ze hebben gevraagd of we willen spelen op het wolvenfeest van vanavond
We hebben beloofd dat we het doen!
We worden dubbel betaald omdat ze het zo laat hebben gevraagd!
Dat is niet gek, zeg! Dan hoeven we vanavond niet te oefenen!
Precies! We hebben al op gebeld dat ze het slagwerk moeten brengen naar de plaats waar we spelen
Mooi! Tot vanavond, jongens!

Later
Sjonge! Het wordt hoog tijd dat mijn slag werk komt!
Zeg dat wel! 't Feest is haast voorbij!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
Stilte, dames en heren!
Er is één kandidaat die nog niet is geïnstalleerd! Zou hij naar voren willen komen?
Ha! Daar komen ze!
Een delijk!
Het is nòg rumoerig! U kunt beter een roffel slaan!
'n Goed idee, Wolfje!
Help! Waar ben ik?
Wil Midos Wolf even hier komen?
JAA! AU!
BOEM! BOEM!
VADER!
Daar is hij, dames en heren... en hij verrast ons met een bijzonder aparte manier van kennismaking!
Wat?
EN DAT-IE EEN TOFFE JONGEN IS, DAT WILLEN WE WEE-HETEN!
BOEM BENG!
Ik wist niet dat hij ook meedeed!
Ik ook niet! En ik heb zo'n gevoel dat vader met dit truc(je iets onders in de zin had!
AAU! OEF! HELP!

WALT DISNEY'S
Rakker
Hallo Rakker, ouwe jongen!
Goeie-morgen, vriendje!
Dag Rakker!
Morgen, lui!
Hihi! Von alle handen ben ik de leukste!
Ik zie er knap uit, ben schronder, vlug, kortom, ik ben een hond die er zijn mag!
Je bent een hondje van een hondje!
Boh! Er laapt me een meisje ochternal
Schiet op! Go wegl Woef!
Go door! Je hebt een heel aardige stem, zegl
Als zij niet gaat, ga ikl Ik zou voor geen geld von de wereld willen dat iemand ons samen zag, want dan ben ik mijn goede noom von meisjeshater kwijtl

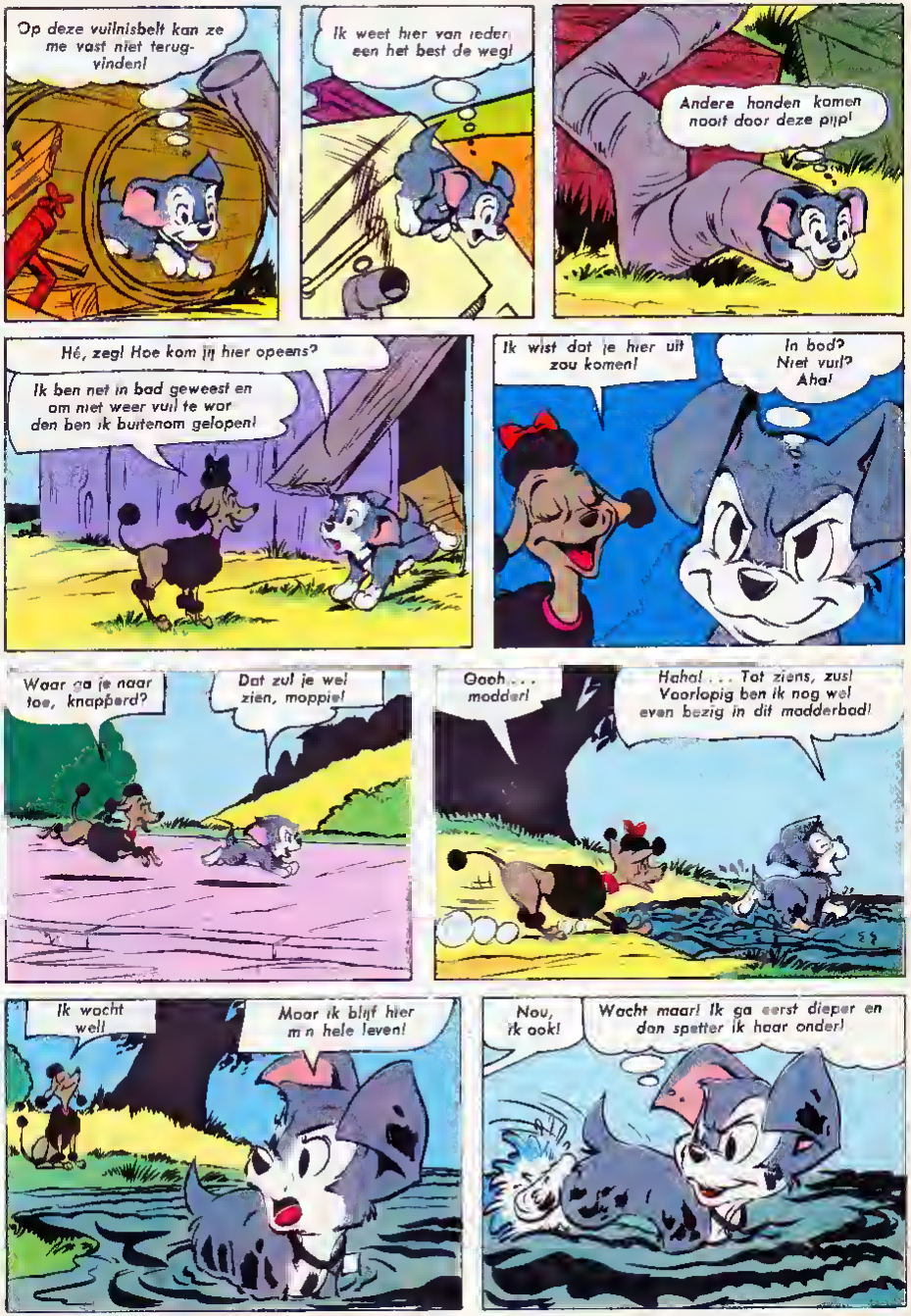
Op deze vuilnisbelt kan ze me vast niet terug-vinden!
Ik weet hier van ieder een het best de weg!
Andere honden komen nooit door deze pijp!
Hé, zeg! Hoe kom jij hier opeens?
Ik ben net in bad geweest en om niet weer vuil te wor den ben ik buitenom gelopen!
Ik wist dat je hier uit zou komen!
In bad? Niet vuil? Aha!
Waar ga je naar toe, knapperd?
Dat zul je wel zien, moppie!
Oooh.... modder!
Haha!... Tot ziens, zus! Voorlopig ben ik nog wel even bezig in dit modderbad!
Ik wacht wel!
Maar ik blijf hier m'n hele leven!
Nou, ik ook!
Wacht maar! Ik ga eerst dieper en dan spetter ik haar onder!

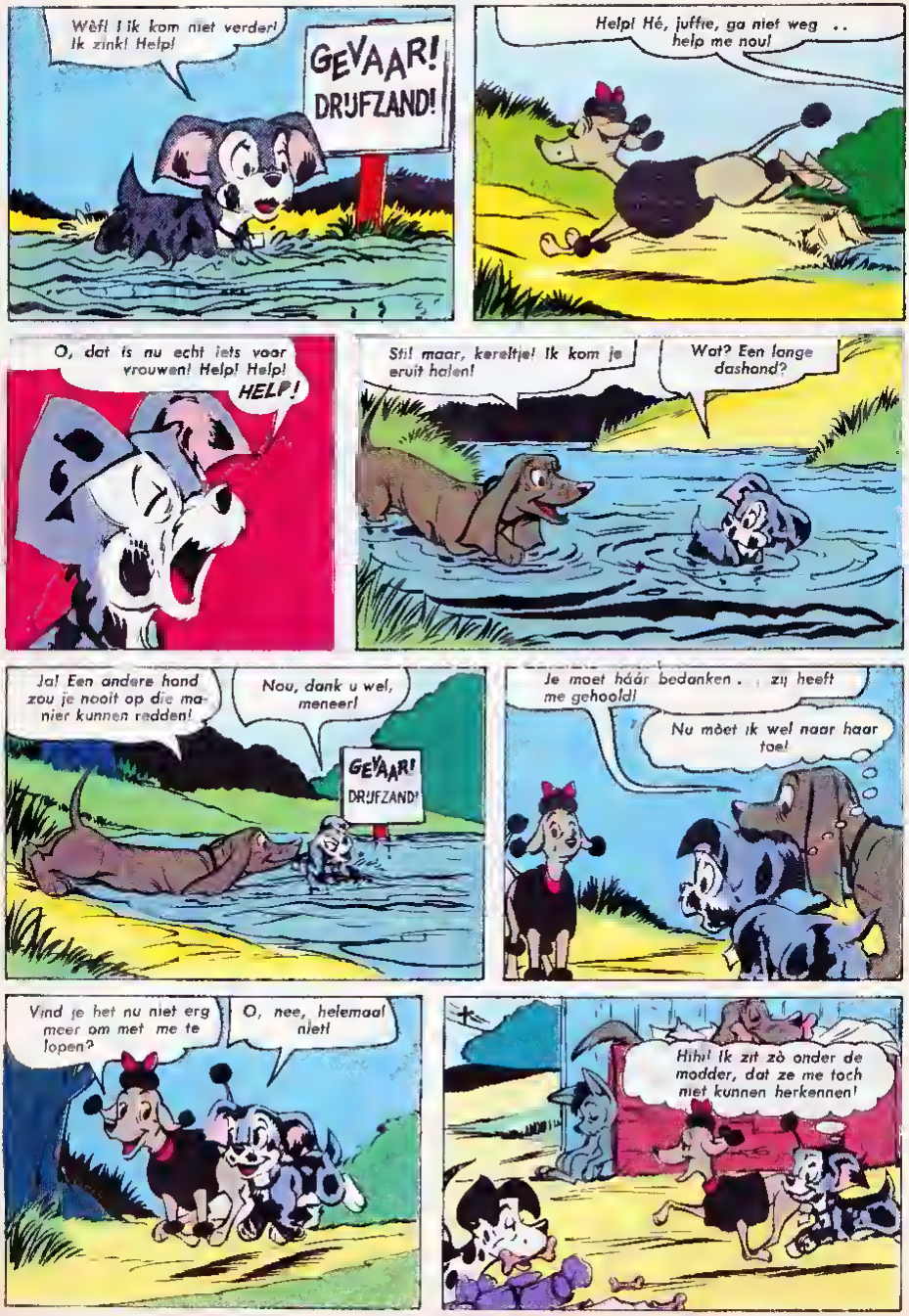
Wèf! Ik kom niet verder! Ik zink! Help!
GEVAAR! DRIJFZAND!
Help! Hé, juffie, ga niet weg .. help me nou!
O, dat is nu echt iets voor vrouwen! Help! Help!
HELP!
Stil maar, kereltje! Ik kom je eruit halen!
Wat? Een lange dashond?
Ja! Een andere hond zou je nooit op die manier kunnen redden!
Nou, dank u wel, meneer!
GEVAAR! DRIJFZAND!
Je moet háár bedanken . . zij heeft me gehoold!
Nu môet ik wel naar haar toe!
Vind je het nu niet erg meer om met me te lopen?
O, nee, helemaal niet!
Hihi! Ik zit zó onder de modder, dat ze me toch niet kunnen herkennen!

ditjes en datjes van Donald Duck

VOOR hondenliefhebbers is de serie postzegels die Polen in februari jongstleden ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de Poolse Kennelclub heeft uitgegeven, om van te watertanden. Je ziet er hier één van (de serie bestaat uit negen zegels) met de lekkere snuit van een Franse Buldog erop afgebeeld. Deze Franse dog is een stuk kleiner dan zijn Duitse soortgenoot, die we ook wel Boxer noemen. Hij heeft naar verhouding heel grote rechtop staande oren en ook zijn ogen zijn vrij groot, wat zijn snoetje iets grappigs geeft. Doordat dit soort hondjes ook wat kort van stuk zijn, zien ze er zo komisch uit, dat men ze weleens de bijnaam van de clown onder de honden heeft gegeven. Tegenwoordig tref je deze dieren nog maar zelden in ons land aan. In deze serie vind je verder bijzonder leuke afbeeldingen van een zwarte kroespoedel, een Airdale-Terrier en een Cocker-Spaniel.

ZIJN NAAM IN DE STERREN

Een Japanse amateur-astronoom van negentien jaar ontdekte in een heldere nacht, toen hij nieuwsgierig als altijd het heelal in gluurde, een komeet die nog nooit iemand tevoren ontdekt had. Hij belde onmiddellijk de grote sterrenwacht van Tokio op. Daar richtte men de kijker ook in de aangegeven richting en ja ... we hadden er weer een komeet bij. In Japan heeft men nu officieel besloten de nieuwe komeet naar zijn jeugdige ontdekker Ikeja te noemen. Dit is dus de weg om je naam aan het firmament te laten schitteren.

OPLOSSING GETALPUZZEL

8 en 8

JOLIE-YOGHURT

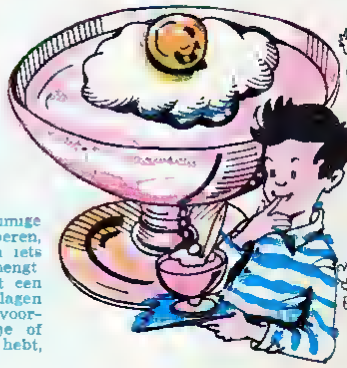

Hiervoor heb je nodig: een flesje yoghurt, rode limonade, een paar eiwitten en wat jam of enige gekleurde vruchtjes. De eiwitten klop je met een paar lepels suiker heel stijf. Een groot gedeelte ervan schep je door de yoghurt. In de glazen doe je eerst 'n laagje limonadesiroop, daarop het schuimige yoghurtmengsel. Even doorroeren, zodat de kleurige siroop zich iets met de witte yoghurt vermengt. Bovenop de schuim-yog komt een vlok van het overgebleven geslagen eiwit en daarop wordt heel voorzichtig een gekleurd vruchtje of wat jam gedaan. Als je het hebt, presenteer je er een wafel bij.

✱ GETAL - PUZZEL ✱

Welk cijfer moet in 't middelste lege hokje ingevuld worden opdat de som van de getallen zowel van boven naar beneden als van links naar rechts door vijf deelbaar is? Als je heel knap bent, weet je misschien nog een tweede getal onder de tien te vinden dat dezelfde uitkomst geeft.

WRANG GRAPJE

In een van de grootste dierentuinen van de wereld, die van New York, hangt bij een kooi een bordje waarop staat te lezen: Hier ziet u het gevaarlijkste dier van de wereld. Als je nu in het hok kijkt, zie je jezelf in een grote spiegel en daarboven staat geschreven: Inderdaad, dit is het gevaarlijkste dier, want alleen hij en geen enkel ander dier is in staat om alle leven op onze aardbol in een klap te vernietigen.

KANAALWATER

Tja, je moet maar op het idee komen. Mijnheer Southey in Dover kwam op „het" idee en hij doet nu goede zaken. De hele dag doet hij niets anders dan flessen vullen met zeewater, water uit „Het Kanaal". En die flessen met Kanaalwater gaan in grote hoeveelheden naar Amerika. Daar is men er gek op en men betaalt er goede prijzen voor. Wat men ermee doet? Wel, men zet zo'n fles thuis op de schoorsteen en zegt dan tegen iedereen die op visite komt: „Kijk dat is nu water uit het Kanaal." En als men over een flinke bom duiten beschikt, koopt men een heleboel flessen en vult men met het zeewater de vijver in de tuin. Natuurlijk komt er dan een bordje bij met er op: „In deze vijver zit een deel van het Engelse Kanaal."

✱ ✱ ✱

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Terwijl Marijn de By als leerling-chirurgijn aan boord van de Olinda van de lorredraaier Jacob Pietersz op weg is naar Hispaniola (tegenwoordig Haïti en de Dominicaanse Republiek), hebben zijn zusjes Aletta en Oeba op de plantage Sint Joris op Curaçao bericht ontvangen van zijn dood. Maar Marijn is nog in leven en weet niet in welke moeilijkheden zijn jongste zusje Oeba verkeert, noch dat Knikkertje, het slavinnetje van wie Oeba als een zuster houdt, onverwachts is verdwenen.

Het verhaal van Jacob PIETERSZ,

lorredraaier en boekanier -15-

MET de lorredraaier en Pieter, de scheepsjongen, die sinds de overval van de Spanjaard zijn gezworen vriend was geworden, daalde Marijn af door het grootluik, naar het ruim. Amper konden ze zich bewegen tussen de planken waarop de geboeide slaven opeengepakt zaten. Marijn hoorde de schipper zachtjes vloeken. Toen hij pas aan boord was, had het hem gestoord. Maar nu begreep hij het beter. De lorredraaier behoorde tot de beste soort van slavenhalers. Zijn schip en de ruimen waren schoon. De slaven zaten niet zo onmenselijk op elkaar gestapeld als aan boord van andere slavenhalers. Maar hier had hij niet tegen opgekund tegen die vreselijke storm die ze achter de rug hadden. Alle luchtpoorten van het ruim waren dagenlang gesloten geweest en de stank was ondraaglijk.

„Vooruit," zei Marijn tegen Pieter, „het is voor hen erger dan voor ons." Een voor een bekeek hij de slaven, hun huid, die bij velen kapot was van het liggen in de vuilnis en van 't schaven over de ruwe planken tijdens de storm. Gevaar voor koudvuur!

Toen ze met z'n drieën hun trieste ronde hadden gemaakt, telden ze meer dan veertig doden. En toen begon voor hem het gesjouw, samen met twee matrozen. Marijn wist niet wat vreselijker was: telkens die plons in zee, of de aanschietende haaien langszij.

„We moeten de ruimen uitroken," stelde hij aan de lorredraaier voor. „En intussen moeten de overlevenden allemaal een bad met zeewater hebben." — Een paar korte bevelen van de lorredraaier en iedereen wist wat hem te doen stond. Er werd water uit zee geput. De slaven werden meer dood dan levend aan dek gebracht. De kans was groot, dat degenen die er het ergst aan toe waren, door de plotselinge frisse wind aan koorts zouden sterven. Dat wist Marijn ook wel. Maar wat kon hij anders doen?

Met de stuurman, de bootsman en Pieter daalde hij weer in de ruimen af. In kleine tinnen gevuld met kokende teer staken ze de roodgloeiende marlpriemen die ze meegenomen hadden. Er vormde zich een dichte rook, die hen op de keel sloeg. Maar ze gingen door, van plank tot plank, van hoek naar hoek tot ze bijna stikten in de teerdampen. Vlug klommen ze naar dek. Nu de luikhoofden op de luiken!

„Geen druppel kokende teer gemorst! Geen brand gekregen, gelukkig!" zuchtte Pieter opgelucht. „Brandblaren tellen niet mee!" Hij spuugde op zijn verbrande handen.

„Ook in het zeewater," riep Marijn hem aan.

Toen na twee uur de luikhoofden eraf gingen, was de stank grotendeels verdwenen. Maar de slaven, die weer wat op hun verhaal kwamen en een extra portie eten en drinken hadden gekregen, weigerden zich terug te laten drijven in hun duister verblijf. De wachten hadden er hun handen vol aan. Ineens ontstond er tumult onder de slaven, die aan de lange ketting met zestigen tegelijk aan het dek zaten vastgeklonken. Ze probeerden in te rennen op de bemanning. Eén slaaf tilde bliksemsnel een drinkvaatje op en slingerde dit van zich af. Marijn, die vlakbij hem stond, bukte en het zich meteen boven op Pieter vallen, naast hem. Met een doffe klap vloog het vat over hen heen, viel op het dek in duigen.

De lorredraaier schreeuwde een bevel. Pieter en Marijn

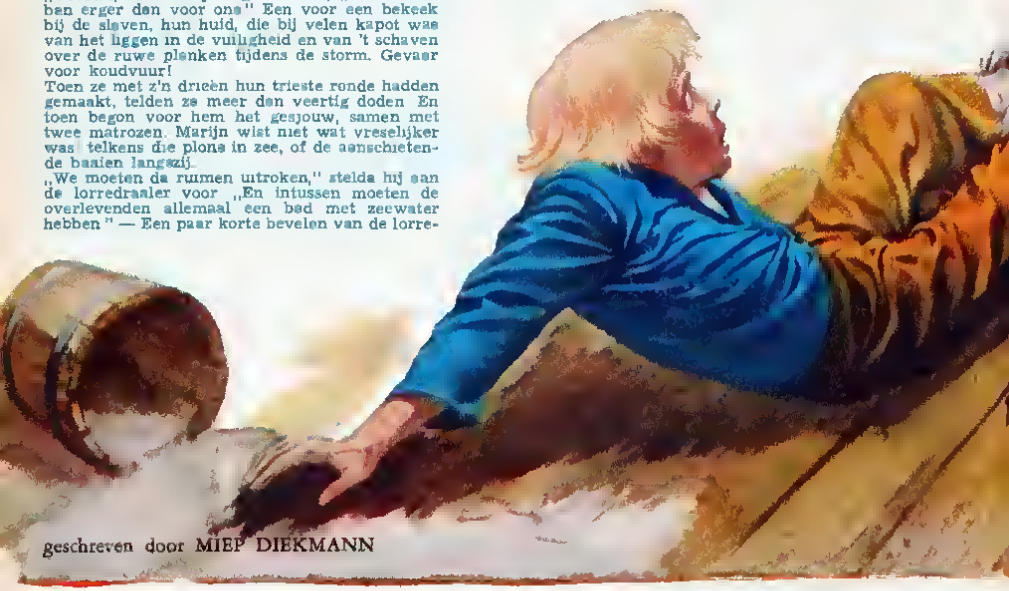

geschreven door MIEP DIEKMANN

Illustraties van HANS KRESSE

vochten voor hun leven. Aan hun voeten werden ze door de slaven naar de verschansing getrokken. Ze schopten en sloegen van zich af.

„Pak ze bij hun boeien!" steunde Marijn. Als ze maar érgens houvast aan hadden, dan konden ze niet over boord gegooid worden, voor de haaien.

„Hou vast! Hou vast! Laat niet los!" Maar op hetzelfde ogenblik gaf Pieter een schreeuw. Geschrokken liet Marijn los en dat was zijn behoud. Want het andere eind van de ketting die door de voetboeien liep, werd vliegensvlug door een paar matrozen over de windas aangedraaid tot hij strak stond en de slaven pal tegen de verschansing drukte. Zo konden ze geen vin meer verroeren.

Marijn schoot op Pieter toe. Er lag een zielig lachje op het gezicht van de scheepsjongen terwijl hij zei: „Laat me maar!" Voorzichtig probeerde Marijn Pieters hand los te maken, maar één vinger zat bekneld tussen een voetboei en de ketting.

„Vieren, vieren die ketting! Vlug dan!" schreeuwde Marijn.

Pieter schudde zijn hoofd alleen de schipper gaf bevelen aan boord. Hij zette zijn tanden op elkaar, gaf een ruk aan de beknelde hand. „Het is gelukkig de linker maar," mompelde hij, terwijl hij de bloedige vinger bekeek.

Marijn pakte hem bij zijn schouders en liep met hem naar de kampagne. Pieter gaf geen kik toen de wond werd schoongemaakt en dichtgebrand. Maar Marijn kon zich niet meer inhouden. „Jij, je hebt ze nooit voor één duit kwaad gedaan. Waarom moesten ze jou juist te pakken nemen?"

„En jou!" vulde Pieter aan. De lorredraaier stond er zwijgend bij. En nadat hij Pieter voorlopig naar zijn kooi had gestuurd, zei hij: „Marijn, wij moeten eens praten."

KIJK, Marijn, toen ik je vrijkocht van Don Felipe, die dikke schavuit toen vond ik het vanzelfsprekend dat jij als wederdienst bij mij aan boord zou komen als leerling-chirurgijn. Maar het heeft mij niet lekker gezeten, al die tijd niet. Dat zal je wel gemerkt hebben. Jij bent van een ander slag dan wij, ook al sta je je mannetje. Voor jou is een ander leven weggelegd, want ik ben er zeker van dat er uit jou een goede chirurgijn zal groeien. Maar niet hier aan boord van de Ollinda, waar een mens altijd gevaar loopt. Het gaat me aan m'n hart, maar bij de eerste de beste gelegenheid wil ik je terugsturen naar je eiland Curaçao."

Verrast keek Marijn op. Eindelijk!

„Jij bent zo'n stille! Zelfs nu zeg je nog niets," verweet de schipper hem.

„Ik zal u missen," zei Marijn eerlijk.

Voor hat eerst dreef de lorredraaier niet de spot met Marijns woorden. „Laten we

afspreken dat je altijd bij Jacob Pietersz terecht kunt wanneer je hem nodig hebt," beloofde hij. „Mijn plan is, naar Hispaniola koers te zetten, of liever gezegd naar Tortuga."

„Het eiland van de boekaniers?" vroeg Marijn verrast.

„De boekaniers! Wat weet jij daarvan?"

„Mijn vader heeft mij er vroeger over verteld. De Hugenoten, die anderhalve eeuw geleden in Frankrijk vervolgd werden, gingen naar het kleine Tortuga. Ze bouwden een nederzetting op de plek waar goede ankergrond was. Hun hutten waren van palmbladeren, zoals de hutten van de Indianen die er gewoond hadden, de Arawakken. Ze leidden er een heerlijk leven, want er groeide van alles en er was vlees en vis in overvloed. Daarom heet hun eiland ook Tortuga, dat is „Schildpad", omdat het vanuit de verte op een schildpad lijkt. Uit Europa kwamen steeds meer mannen naar dit kleine paradijs toe, waar geen vrouwen woonden. Ze hadden één ding gemeen: haat tegen de Spanjaard, die op het tegenoverliggende eiland Hispaniola zat. De boekaniers hadden strenge wetten. Later verdeelden zij zich in drie groepen. De habitans, die de grond moesten bewerken. De freibotero's, die naar zee gingen. De derde groep trok naar Hispaniola, om een jaar lang op runderen te jagen, of op wilde zwijnen. Want onze Hollandse schepen, die Tortuga aandeden, hadden huiden nodig. En zó zijn de runderjagers aan hun naam boekaniers gekomen: van de Arawakken hadden ze geleerd hoe ze die huiden moesten klaarmaken — op een groen-houten rek boven een open vuurkuil, die boucan werd genoemd."

Jacob Pietersz klopte Marijn op zijn schouder. „Zo mooi kan ik het niet vertellen, en ik ben nog wel een ..."

„...nee!" riep Marijn opgetogen. „U bent een boekanier geweest?"

„Ja en nee," zei de lorredraaier. „Niet in de eerste tijd, want ik heb wel een oude kop, maar zo oud ben ik ook weer niet. Het zal nu zo'n dertig jaar geleden zijn geweest en ik was alleen maar valet, leerling. Maar ik heb ze gekend, die ouwe geweldenaars, en ik heb met ze over Hispaniola gezworven, jagend, de Spanjaard te slim af. Maar het paradijs is nu gesloten, voorgoed."

„Waarom?" — „Ja, dat moet je ook weten. Je snapt, dat het die Spanjaarden een klap in hun trotse gezicht was, dat daar een handjevol mannen stroopte op hun gebied en lak aan hen had. Maar we voelden ons onoverwinnelijk. Met tweeën trokken we het land in. We noemden onszelf matelots. Onze wapens wogen zwaar op onze katoenen kleding en we zweetten geducht onder onze puntmutsen met kleppen, wanneer we het hoge bruine bergmassief introkken. De machetes, onze korte sabels, in de krokodillenleren schede sloegen tegen ons been links, en rechts voelde je de druk van de kalebas met kruit, en de vijm scherpe messen in je gordel. Op onze schouders torsten we onze tenten en onze slaapzakken van varkensleer, en achter ons liep een troep buldoggen."

„Maar was het niet gevaarlijk wanneer u schoot? Ik bedoel, dat hoorden de Spanjaarden ..."

„...just jongen, dat was het. Meestal werkten we daarom met het mes. Maar de Spanjaard ook.

Kameraden van ons die, als iedere boekanier, 's nachts in hun varkensleren slaapzakken zaten gepakt om niet opgevreten te worden door de witte mieren — en dat gebeurde letterlijk als je zo maar ging liggen —, die kameraden van ons, vonden we op een dag met bamboestokken door hun leren slaapzakken heen doodgespiekt. Het werd op de duur een strijd op leven en dood tussen de Spanjaard en ons.

We gingen er in het vervolg in grote groepen op uit, maakten iedere nacht een ander kamp, al sjouwden we ons dood met de huiden, die tenminste honderd pond wogen. En we zagen eruit! Nooit gewassen, baarden om in te klimmen. En onze katoenen kleding stond stijf van het bloed en het vuil van het slachten der dieren. Maar vuil of niet, we vormden één grote broedergemeenschap. Wat je nodig had, haalde je bij elkaar weg.

En het eind? Tja jongen, zo gaat dat; ook in Het Paradijs was een vrouw. En in ons paradijs op Tortuga waren er mannen die het niet zonder vrouw konden stellen. En ze kwamen; scheepsladingen vol vrouwen uit Parijs. Niet van het fijnste soort, maar vrouwen die iets aandurfden en handen aan hun lijf hadden. Zo zijn bij ons de eerste gezinnen ontstaan. Ons leven werd rustiger, onze waakzaamheid verslapte.

Tot op de dag waarop de Spanjaard toesloeg en die vreedzame nederzettingen uitmoordde.

Langzaam werd Tortuga de nek omgedraaid. Wanneer de vogels in de trillende middaghitte verschrikt opvlogen boven het suikerriet, wisten we dat er Spaanse sluipmoordenaars in de buurt waren. Maar helemaal eronder hebben ze ons niet gekregen. En ze hadden toch nog zo veel bewondering voor ons, dat ze ons een eervolle aftocht gegund hebben. Velen van ons zijn met hun gezinnen en hun wapens vertrokken naar het kleine eiland Sint Christopher. Ik had, zoals zo veel anderen, mijn vrouw en kinderen ver loren.

We kwamen terug, later. Maar Tortuga was Tortuga niet meer. Het paradijs was verwoest. Toch is het nog onze basis, de basis van de meest gevreesde zeerovers: de boekaniers. Maar ik? Ik had genoeg bloed gezien en voelde er niet voor, me bij hen aan te sluiten."

Ademloos had Marijn geluisterd. Dat was het dus: daarom was Jacob Pietersz beter voor zijn bemanning, voor de slaven, dan menig slavenhaler. Zelfs de opstandigen van straks had hij niet gestraft.

„Wanneer we onze slaven op Sint Eustatius hebben afgeleverd, breng ik je naar Tortuga. En daar zal nog wel een oude broeder zijn die je meeneemt naar je eiland."

„Dus de slavenlading van de Olinda gaat niet naar Hispaniola?" vroeg Marijn.

De lorredraaier schudde beslist zijn hoofd.

„Ik heb ze vroeger gezien, die stakkers, die slaaf waren op een Spaanse estancia. Half gek kwamen ze bij ons aan, gemarteld en gefolterd."

Zwijgend bleven ze bij elkaar zitten. Toen Marijn eindelijk opstond, zei de lorredraaier: „Jij bent van het goede soort en nog jong. Misschien lukt het jou, en jongens zoals Pieter, om iets te veranderen aan die zwijnetroep waarin we leven."

„Dat beloof ik!" zei Marijn plechtig. „En als het moeilijk is, zal ik altijd terugdenken aan uw verhaal."

„Verhaal!" mompelde de lorredraaier. „Het is maar al te waar!"

(Wordt vervolgd)

TOM POES EN DE Glazenier

De glazenier die heer Ollie een nieuw uitzicht heeft bezorgd, rept zich naar Bommelstein. Want de geheimzinnige ruit is gebroken en nu zijn er moeilijkheden gerezen.

Joja. Uw vriend heeft de dieren laten ontsnappen.

Hé! Kijk daar eens!

Lieve help! Daar komt er weer een naar buiten!

Tja. Het is ook niet verstandig van uw vriend om de deur apen te laten.

Schaam je, Tom Poes! In plaats dat je mij opbeurend toespreekt, kom je meteen weer met verwijten. Je ziet toch dat ik overspannen ben?

Heer Ollie! Waarom hebt u de deur niet dicht gelaten?

Toen jij me in de steek liet ben ik een onschuldig wandelingetje gaan maken, jonge vriend. Maar die akelige dieren glipten langs mij heen naar buiten! En toen werd het mij te veel, als je begrijpt wat ik bedoel.
Hm. In ieder geval heb ik de glazenier meegebracht, heer Ollie. Hij...
Hij heeft een alleraardigste nieuwe ruit voor u! Werkelijk iets heel aparts!
Neenee, heer glazenier. Ik wil gewoon mijn oude uitzicht weer terug. Al dat buitenissige is niets voor een heer van stand.
We zullen zien. Eerst zal ik u hier van af helpen.
Dat is dat. Nu een gewone ruit inzetten dus?
Ach ja. Het zal wel moeten...
KRAAK

...hoewel het uitzicht op die verkeersweg afschuwelijk is. Vooruitgang noemen ze dat. Boh, wat een wereld.
Bevolt de wereld u niet? Dan kon de glazenier u uitzicht op een andere wereld verschaffen! Deze ruit is net wat u nodig hebt!
Hm. Nu, me dunkt...
Doe het niet, heer Olliet U zult nog lost genoeg krijgen van die voorwereldlijke dieren die hier in de omgeving rondlopen!
Och, kom. Een Bommel ziet niet op tegen een beetje lost als het om 't uitzicht goot, Tom Poes.
Moar hiermee zult u heus geen lost krijgen! Het is een rustig uitzichtje, waar men zich heerlijk bij kan ontspannen!
Mooi zo. Ontspanning zal mijn teer gestel goed doen.
Ja. Het is inderdood héél oport.
Tjonge, wot 'n vreemde kleuren.
Hier is de rekening! Gegroet!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 francs.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.